

[From.]

tes, og der anføres her ikke bare nogle eksempler, der har været nævnt i debatten; der kommer til at stå i motorlovens § 27, at farten skal være tilpasset efter de nærmere angivne retningslinier. Det er bare kedeligt, at der må opretholdes en hastighedsbegrænsning for de tunge vogne, og jeg mener også, at det kommer til at virke irrationelt, men alt taget i betragtning synes jeg, det må være rigtigt som foreslået i lovforslaget, og man har da også den samme begrænsning for tunge vogne i alle andre nationer, hvor personvogne ellers har fri fart. Derimod finder jeg, at lovforslagets graduering af hastighedsgrænsen for disse tunge vogne er altfor differentieret. Der er tale om ikke mindre end 5 forskellige hastigheder for lastbiler, busser, traktorer o. s. v., og det vil dog vist blive for vanskeligt at gennemføre i praksis. Jeg ved, at forslaget af justitsministeren er tænkt som et forhandlingsgrundlag, og en forenkling på dette område vil der nok kunne opnås enighed om i det udvalg, der naturligvis vil blive nedsat.

Må jeg så til slut have lov til at give udtryk for et lille hjertesuk vedrørende noget, som der desværre ikke kan lovgives for, men som måske, når alt kommer til alt, er den allervæsentligste faktor med hensyn til færdselssikkerheden, nemlig den gensidige hjælpsomhed, dette — og det gælder fodgængerer, cyklisten, føreren af en bil eller et hestekøretøj —, at man i god tid tilkendegiver de manøvrer, man agter at foretage, dette, at man prøver at hjælpe en medtrafikanter, der er kommet i en vanskelig situation, i stedet for at holde og skælde ham krukken fuld. Hvem har ikke prøvet at køre bagefter en stor lastbil under vanskelige overhalingsforhold og så oplevet, at føreren stikker armen ud og tilkendegiver, at nu er der fri bane. Denne mand sender man en venlig tanke. Tænk, hvis man var lige så høflig og forekommende i trafikken, som man er i selskabslivet, og det burde man i grunden være; så skete der nok knap så mange ulykker, som der sker nu.

Jeg er nu også optimist med hensyn til gennemførelsen af justitsministerens forslag. Jeg føler mig overbevist om, at alle vil møde med god vilje til at få det bedst mulige ud af det. Vi kan naturligvis ikke udforme en færdselslov således, at faren for ulykker forsvinder, vi kan heller ikke udforme trafikregler, der ikke passer til ti-

dens krav og de internationale regler; vi kan heller ikke lave en lov, som alle borgere er tilfredse med, men justitsministerens forslag er efter min opfattelse netop det, der svarer til vort lands behov. Jeg takker for det og anbefaler det til velvillig behandling.

Poul Claussen: Jeg har ikke på mit partis vegne så forfærdelig mange bemærkninger at gøre til det foreliggende forslag. Som det ærede medlem hr. From sagde, er meningene om disse spørgsmål meget stærkt delte. Det er også tilfældet indenfor mit parti. Vi er ikke allesammen lige begejstrede tilhængere af indførelsen af den frie hastighed, selv ikke i den form, den her er tænkt gennemført, og spørgsmålet om stop ved hovedvej er jo ved at blive et hovedspørgsmål i diskussionen. Det forekommer mig, at den højtærede justitsminister ved formuleringen her har været ganske heldig, og jeg vil i hvert fald foretrække, at man forsøger sig frem på den her foreslåede måde, fremfor med det samme at gå til den ubetingede stoppligt for trafikken fra sideveje.

Der står i § 2, stk. 6, i lovforslaget, at på enkelte strækninger, hvor ganske særlige omstændigheder tilsiger det, kan man ved anbringelse af færdselstavler påbyde en særlig grænse for kørehastigheden. Det er noget, vi kender i forvejen. Når man mod det ubetingede stop ved indkørsel fra sidevej anfører, at det vil være umuligt at få en sådan bestemmelse overholdt, vil jeg dertil sige, at det er lige så umuligt at kontrollere den hastighed på 20 km, som efter den gældende færdselslov skal holdes ved overkørsel af adskillige ubevogtede jernbaneoverkørsler, så meget mere som det er ganske urimeligt, at man på sådanne strækninger skal gå ned til en fart af 20 km. På visse steder har man skilte, der endog forlanger farten nedsat til 15 km over en kortere strækning. Jeg vover at fremsætte den påstand, at kun en ganske lille procentdel går ned på de nævnte hastigheder. De er urimelige, fordi det er umuligt at kontrollere dem. Jeg ville foretrække, at man i forbindelse med de ændringer, man nu vil indføre med hensyn til hastighederne, også ændrer disse skilte, så at de maksimalhastigheder, man fastsætter sådanne steder, er rimelige.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale det foreliggende lovforslag til en velvillig behandling.

Til slut denne bemærkning: i lovforslagets